

PRECAIR BLOOTMOMENT

2011-07-31 19:38:42

Een langdurige verstoring van mijn dierbare nacht- en ochtendrust was vooraf mijn grootse nachtmerrie. Terugkijkend op ruim twee en een half jaar vaderschap is me dat alleszins meegevallen. Ik had het nooit voor mogelijk gehouden, maar ik ben zowaar op de vroege zondagmorgen samen met mijn kleine meid te vinden in het plaatselijke subtropisch zwemparadijs. Een gezellig uitje tussen vader en dochter; zonder regerende mamma. Vaders zijn door de bank genomen echter niet zo handig in dit soort intensieve ondernemingen. Dit genre activiteiten staat gewoonweg niet in onze vader-CAO. Het is ons dus niet kwalijk te nemen. Zeker niet zo vroeg in de morgen. Om er toch voor te zorgen dat alles op rolletjes loopt, vind de organisatie meestal al op zaterdagavond plaats. Ik ga immers niet over een nacht ijs en denk, na een aantal keren proefdraaien, de meest efficiënte manier van voorbereiding en uitvoering te hebben gevonden. Tenminste, dat dacht ik...

Na het wachten bij de kassa begint allereerst de worsteling met de driekwartdeurtjes van het omkleedhokje. Het ingenieuze methodiek waarbij het linker en het rechter deurtje pas op slot zijn wanneer het bankje omlaag is geklapt wordt door mijn kleine gezelschap voortdurend gesaboteerd. Ik ben dan ook even zoet met het linker deurtje dicht, bankje omlaag, rechter deurtje nog open, bankje weer omhoog, rechter deurtje dicht, bankje weer omlaag, linker deurtje inmiddels weer open, bankje weer omhoog, linker én rechter deurtje dicht en bankje omlaag. Op de ingesloten vierkante meter die we vervolgens tot onze beschikking hebben maak ik mijn dochter klaar voor wat spetterplezier. Terwijl ik nog snel de noodzakelijke zwembandjes opblaas, trek ik de eerste volle pluk haar – waarschijnlijk afkomstig van een eerdere bezoeker – tussen mijn tenen uit. Mijn dochtertje kijkt me nog even bezorgd aan wanneer daardoor het net genuttigde zondagmorgenontbijt met een peristaltische beweging zijn weg naar buiten probeert te vinden. Na het gestoei met de veel te grote kledingbundel in het veel te krap, muf ruikend kledingkastje, realiseer ik me dat ik de eerste test glansrijk heb doorstaan. Hoopvol lopen we hand in hand de chloorgeur achterna, richting water.

Nu stelt het zwemavontuur van onze jongedame nog niet zo heel veel voor. Mevrouw is enkel druk met het op en neer lopen op de trappen van het kinderbadje. Op een gracieuze wijze schrijdt ze van boven naar beneden en dezelfde route weer terug. En dat ongeveer vijftig keer achterelkaar. Het water komt het eerste half uur dan ook niet verder dan haar naveltje. Ondanks de vakantietijd wordt het inmiddels wel opvallend druk in het zwembad. Ik tref de moeders van Lotte, Thijmen, Finn, Sanne, Mees en Roos; bekenden van de kinderopvang. Met een kijk-ik-doe-dit-toch-maar-even-met-mijn-dochter-terwijl-jouw-vent-thuis-zit-attitude, groet ik de jonge mama's hartelijk. Na twee uurtjes vindt mijn dochter (lees: haar vader) het echter genoeg geweest. Pappa maakt zich klaar voor de grootste uitdaging...

Ik heb het afgelopen jaar verschillende tactieken uitgeprobeerd om er achter te komen welke de meest efficiënte volgorde is om zonder veel gezeur en ergernis het afdroogritueel te bespoedigen. Met een mini-krentenbol, een Kabouter-Plopkoek, een doosje rozijntjes en (als laatste redmiddel) een speentje in de aanslag, denk ik de juiste instrumenten bij de hand te hebben op de operatie succesvol te doen slagen. Nog kletsnat van het douchen ben ik pas bij het losscheuren van haar zwemluier wanneer mevrouw begint te jengelen. De snel gevonden krentenbol valt al na één kleine hap in de pluk haar die nog steeds voor het oprapen blijkt te liggen. De portie rozijntjes ligt verspreid in de plas water die zich inmiddels onder ons heeft gevormd. Verder geeft ze huilend aan dat ze eigenlijk liever chips wil en plotseling moet poepen! Ik prakkiseer haastig over een doeltreffende strategiewijziging en denk wederom de juiste oplossing te hebben gevonden: Ik droog mezelf eerst af en spreid vervolgens de grote badhanddoek op de grond. Haar Plopkoek en speen kan ze nu in ieder geval zonder hygiënerisico uit haar klauwen laten

vallen. Zelf inmiddels afgedroogd, zoek ik naar mijn schone boxersshort die natuurlijk goed verborgen onder in de volgepropte zwemtas zit. Dan maar vast beginnen met het afdroogkarwei dat ongeduldig naast me staat te trappelen.

Het is inmiddels topdrukke buiten ons hokje en plots ontdekt mijn nageslacht dat ze, zonder veel moeite, nieuwsgierig onder het deurtje door kan kruipen terwijl pappa nog in z'n blote togus staat. Kijkend naar de pakweg vijftig centimeter hoogte waarop de deurtjes boven de grond beginnen en denkend aan de meer dan vijftien minuten die ik binnen deze marge op mijn hurken heb zitten zwoegen, breekt mij het zweet onverhoeds aan alle kanten uit. Ik realiseer mij dat, terwijl ik druk was met onze kleine diva, alle bekende en minder bekende zwembadgasten ruim de tijd hebben gehad om zich te vergapen aan mijn holwerk en hetgeen nog meer in het zicht heeft gehangen. Mijn maag draait zich meerdere malen om. Het afdrogen blijkt weinig zin te hebben gehad wanneer inmiddels uit al mijn poriën het water gutst. Misselijk van de gedachte stap ik het hokje natter uit dan dat ik er in ben gekomen. Ik wil niet weten welke show ik hier onbewust ten uitvoer heb gebracht. Die was voor velen de entreprijs van vier en een halve euro ongetwijfeld meer dan waard. Menig slechte b-acteur zou voor de rol bedanken. Pappa is welzeker bij velen het hoofd gespreksonderwerp tijdens het zondagavondmaal.

Ondertussen commandeer ik mijn kleine meid niets te vragen, niet om te kijken en vooral heel snel door te lopen richting uitgang. Het föhnen slaan we deze keer over en met natte haren langs de wachtrij voor de kassa, rennen we richting auto. De eerste twee jaar laat pappa zijn gezicht (lees: achterwerk) hier niet meer zien. En wat de kinderopvang betreft: mamma moet de komende maanden brengen en ophalen. Pappa heeft niet meer zoveel behoefte aan een spontane babbel met de moeders van Lotte, Thijmen, Finn, Sanne, Mees en Roos.